
[2010-2-RE](#)

CAUSA 2010-2-RE

Número de registre 24-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 DE MAIG DEL 2010

BOPA núm. 28, del 12 del maig del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de març del 2010, per la representació processal de la Sra. Isabel Pujol Riberaygua, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2010 sobre la inadmissió de la causa 2010-2-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2010;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedent únic

El 25 de març del 2010, la representació processal de la Sra. Isabel Pujol Riberaygua va formular un recurs de súplica en què reiterava les tres vulneracions, segons el seu parer, clares, dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, incorregudes per les resolucions objecte del recurs d'empara. Aquesta part no comparteix els motius declarats pel Tribunal Constitucional per tal d'inadmetre a tràmit el seu recurs d'empara.

Pel que fa a l'omissió de pronunciar-se sobre la legalitat del Pla d'ordenació i urbanisme de la parròquia d'Escaldes-Engordany, considera que la motivació i el petitum del recurs, i, posteriorment, de l'incident de nul·litat d'actuacions, era valorar també la validesa d'aquest Pla, d'acord amb la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, i la seva revocació per ser contrari a aquesta Llei. En cap moment, la sentència recorreguda evoca en el seu tercer fonament aquesta Llei, ni entra a valorar si la seva vulneració pot justificar la revocació del Pla esmentat.

Aquesta part posa en evidència que s'ha fet cas omís d'un argument de dret i de fet invocat i del petitum, que resulta de la invocació del fonament de dret, per tant, s'han obtingut decisions arbitràries i mancades de fonament.

Pel que fa al fonament de dret tercer de la sentència objecte de recurs, no correspon a cap dels arguments adduïts per les parts i utilitza una argumentació nova sense aplicar el procediment de consulta prèvia, establert a l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Aquesta part manifesta que si bé és cert que els òrgans judicials no estan obligats a motivar ajustant-se totalment a les al·legacions de les parts, en aquest cas, no han tingut gens en consideració les pretensions d'aquesta part. Pel fet d'haver resolt un tema que no es qüestionava, el Tribunal Superior de Justícia ha incorregut en una incongruència omissiva flagrant. En aquestes condicions no es pot apreciar que s'ha aplicat el principi *iura novit curia*.

Així mateix, considera que no pretén reobrir davant del Tribunal Constitucional les controvèrsies sobre l'edificabilitat, la limitació o no dels drets de propietat ni del dret a indemnització, sinó que va invocar aquests arguments per evidenciar que la justícia ordinària no havia resolt sobre alguns d'aquests arguments, i més precisament, sobre el còmput d'edificabilitat global de la parròquia.

La part recurrent reitera que no han estat presents en la litis els arguments al·legats, no s'ha sospesat, ni decidit sobre la qüestió de la validesa del Pla esmentat. També reitera que discrepa de la interpretació feta pel Tribunal Constitucional del contingut de l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal: si el tribunal decideix fonamentar la seva decisió sobre nous arguments ha d'exposar aquells motius a les parts i atorgar-los un termini no superior a deu dies hàbils per a què formulin noves al·legacions, amb suspensió mentrestant del pronunciament de la sentència.

Quant al fet que el Tribunal Superior de Justícia, en l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, no es va pronunciar sobre la demanda de revocació de la sentència de primera instància, per no estar degudament fonamentada, la part recurrent precisa que era important revocar la sentència de primera instància, ja que la seva argumentació era totalment diferent de la del Tribunal Superior de Justícia. Efectivament, no es pot lògicament confirmar una sentència de primera instància quan s'infirmen cadascun dels seus fonaments.

Finalment, aquesta part demana que es revoqui l'aute objecte d'aquest recurs de súplica i que s'admeti a tràmit el recurs d'empara 2010-2-RE.

Fonament jurídic únic

El recurs de súplica que el Tribunal Constitucional ha d'examinar no aporta cap fet diferent dels que ja van ser portats al seu coneixement en el moment de pronunciar-se en relació amb l'aute d'inadmissió a tràmit impugnat. Tampoc, esgrimeix cap argument nou, diferent d'aquells que ja van ser exposats en el recurs d'empara originari. Només conté reiteracions o desenvolupaments dels seus raonaments anteriors.

En canvi, la raó fonamental i essencial per la qual aquest Tribunal va inadmetre a tràmit el recurs d'empara es defugeix en el recurs de súplica. En realitat, ni tan sols s'impugna. En efecte, aquest Tribunal va fonamentar la inadmissió a tràmit en el fet que el cas plantejat mancava de contingut constitucional. Altrament dit, com es desprèn del darrer fonament jurídic de l'aute d'inadmissió a tràmit: no es va poder identificar en el cas plantejat una incongruència omissiva de rellevància constitucional.

L'aute objecte de recurs no diu, en cap moment, que les sentències impugnades en empara constitucional no haguessin pogut estar millor fonamentades o raonades, ni tan sols descarta que s'hi pogués apreciar algun tipus d'incongruència processal omissiva; tampoc entra a jutjar si els tribunals, que van decidir sobre els assumptes plantejats des de la perspectiva de la legalitat ordinària o infraconstitucional, haguéssim fet millor d'entrar a examinar de manera més acurada el Pla d'Ordenació i Urbanisme tan debatut en el procés. L'aute no diu res de tot això; ni tampoc diu el contrari. El Tribunal Constitucional no pot entrar en aquest debat, perquè no és un tribunal de cassació ordinari, ni una tercera instància judicial. El cànon de constitucionalitat és l'únic que aquest Tribunal ha de tenir present quan examina si una sentència està fonamentada en Dret o quan pondera si una incongruència omissiva té rellevància constitucional.

Doncs bé, el Tribunal Constitucional va considerar, en el seu moment, que la causa plantejada no mostrava contingut constitucional, ni permetia identificar una incongruència omissiva amb rellevància constitucional. Cap al·legació del recurs de súplica aborda aquests punts. El judici del Tribunal es va formar després d'un examen conjunt de les actuacions en totes les seves instàncies, a la vista de la naturalesa dels problemes debatuts de caràcter urbanístic i de drets de construcció, sense que es pugui apreciar en les sentències impugnades, ni inconsistència lògica, ni arbitrietat, ni indefensió, ni manca d'un raonament mínim o motivació raonable, que dugués a anul·lar les decisions judicials objecte de recurs d'empara per raons constitucionals.

Aquest va ser el fonament per a la inadmissió a tràmit del recurs d'empara, com també ho és per a la desestimació d'aquest recurs de súplica.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Isabel Pujol Riberaigua, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2010 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2010-2-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 de maig del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat